

Danilo Gorinšek :

Otrok poje.

Kaj bo ta ptička,	Kaj bo ta zemski krog,
ta ptička med cveti!	ves že poznan je!
Kot mamica moja	A mamice moje
ne zna mi zapeti?	srcé je brezdanje.

Kaj bodo zvezdice	O mamica, mamica,
zlate, brez broja!	dragica moja,
Li gleda katera	li res, da otrok jaz
kot mamica moja?	vsa sreča sem tvoja?

Maksimov :

Pust.

Sred pólja smo se zbrali,
da pusta bi sežgali,
grdobó to rogato,
vso črno in kosmato.
Preveč je rogovilil,
med pametne je silil,
uganjal je norosti —
teh zmed je zdaj zadosti!

Za delo svoje noro
prejel bo zdaj pokoro,
da moral bo zgoreti —!
Ta plamen naj razsveti
vse tiste nore glave,
ki pusta so častili
in sámí šeme bili
brez vsake misli zdrave.